

Fatgnat

Det var en tallrik (T) och en kastrull (K).

Som var och en tyckte att *den* var bäst.

De trätte av vana och sällskaps skull.

(K) - Folk älskar mig jämt - även när jag är full.

(T) - Men vem står på bordet när det ska bli fest?

(K) - Jag sprider värme till värd och till gäst.

(T) - Du kan väl se att *min* kant är av gull.

(K) - Men kan du ge någon ett handtag?

(T) - Åh, titta, vad fult! Ditt sitter på sned!

(K) - Nej! Det är skaftet som gör mig till jag!

(T) - Jag skojar, förlåt och har nu ett förslag.

Att vi två tillsammans ska utlysa fred.

(K) - Ja, tänk om ingen i världen alls stred.

(T) - Vi spelar ju alla i samma lag.

